

SPOROČILO PODROČNEGA VODITELJA

Odpuščanje zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa

starešina Saulo G. Franco, Španija
področni sedemdeseteri

starešina
Saulo G. Franco

Kot člani Cerkve si prizadevamo, nam ne bi bilo dobro samo telesno, temveč tudi duhovno.

Ena najpomembnejših stvari, za katere si prizadevamo, je, da bi imeli mir, in najboljši način, da to dosežemo, je, da najdemo notranji mir. Odrešenik je rekel: »Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši.«¹

Na žalost ta notranji mir zlahka izgubimo, predvsem zaradi življenjskega sloga sodobnega sveta, v katerem živimo, ki postaja vse bolj agresiven. Ta agresivnost na različne načine prihaja celo k nam domov, mi pa začenjamo verjeti, da je takšno življenje nekaj običajnega. Ena od izjav, ki jo vedno pogosteje slišim reči, je: »Odpustim, a ne pozabim,« in celo: »Plačal boš za to, kar si storil.«

Odpuščanje je vrlina, ki jo moramo vsi razviti in ohranjati. Predsednik Gordon B. Hinckley je ob neki priložnosti rekel: »Mislim, da je to morda največja vrlina na zemlji in nedvomno najpotrebnejša. Toliko neprijaznosti je in zlorab, nestrpnosti in sovraštva. Obstaja velika potreba po kesanju in odpuščanju.«² To je pomembno načelo, ki je poudarjeno v svetih spisih, tako starodavnih kot sodobnih.

Odpuščanje in kesanje vedno sodita skupaj; ne moremo se pokesati brez odpuščanja in ne moremo odpustiti brez kesanja.

Primerjajmo odpuščanje s kačjim pikom. Ko vas nekdo užali ali prizadene, je kot bi vas pičila kača, kar

nam pogosto lahko povzroči resne poškodbe, zaradi česar je zdravljenje dolgotrajno in povzroči veliko bolečine; vendar se kot vsaka rana sčasoma zaceli in pozdravi. Včasih nas lahko pičijo strupenjače in v nas pustijo strup. Enako velja za zamere, sovraštvo, željo po maščevanju in iskanje pravice: Polastijo se našega srca in, kot je v primeru strupa, rane ne moremo pozdraviti. Odpuščanje je protistrup, ki zaceli tiste rane, ki jih je povzročil strup; brez odpuščanja je nemogoče ozdraveti. Ne delajmo tako kot veliko Izraelcev, ki so jih pičile ognjene kače.³ Lahko bi ozdraveli, če bi pogledali bronasto kačo, ki jo je po Gospodovi zapovedi naredil Mojzes, ki je predstavljala Odrešenika in njegovo odkupno daritev. Vendar se to ni zgodilo in so umrli.⁴

Odrešenik in njegova odkupna daritev sta edini način, da ugotovimo, kako odpustiti; ni drugega načina za odpuščanje v težkih situacijah. Odkupna daritev je protistrup, ki lahko zaceli in zapre vsako rano, tudi najhujše, za katere se zdi, da ni zdravila. Moč odkupne daritve ni spontana; včasih jo je težko uporabiti in to zahteva veliko truda, vendar je na voljo vsakomur, ki jo hoče. Gospod nas je v sodobnem razodetju učil tole:

»Zatorej vam pravim, da bi morali drug drugemu odpustiti, kajti ta, ki svojemu bratu ne odpusti prestopkov, je pred Gospodom obsojen, kajti v njem ostaja večji greh. Jaz, Gospod, bom odpustil, komur bom odpustil, od vas pa se zahteva, da odpustite vsem ljudem.«⁵

Odpuščanje v zakonu je ključno za doseganje večne zakonske zveze za večnost. Vidim veliko parov, kjer partnerji drug drugemu ne odpuščajo majhnih stvari in kopičijo strup zamer in sovraštva; ko pa pride do prepira, povedo vse, kar se je sčasoma nakopičilo, in odnos je resno ogrožen. Vidim, da nekateri pari, katerih medsebojna toleranca je zelo majhna, ne prene-sejo najmanjših napak in dobredno sprožijo »vihar v žlici vode«. Prav v krogu družine moramo najbolj vaditi odpuščanje in se spominjati, da brez odpuščanja ni povzdignjenja. Nazadnje, odpuščanje je neposredno povezano z dobrotljivostjo, kot je rekel prerok Moroni:

»Dobrotljivost pa je čista Kristusova ljubezen in traja vekomaj; in kdor jo bo poslednji dan posedoval, bo zanj dobro. Zatorej, moji ljubljene bratje, molite k Očetu z vso srčno vnemo, da vas bo lahko navdala ta ljubezen, ki jo je podelil vsem pravim privržencem njegovega Sina, Jezusa Kristusa; da boste postali Božji sinovi; da bomo, ko se bo prikazal, kakor je on; kajti videli ga bomo takšnega, kakršen je /.../«⁶

Molim, da bi v življenju vedno lahko odpuščali; tako bomo bolj podobni Odrešeniku in bomo postali njegovi pravi učenci. ■

OPOMBE

1. Jn 14:27
2. Odpuščanje, Generalna konferenca, oktober 2005
3. 4 Mz 21:5-9
4. Al 33:20
5. NaZ 64:9-10
6. Mor 7:47-48

Evangeljska knjižnica

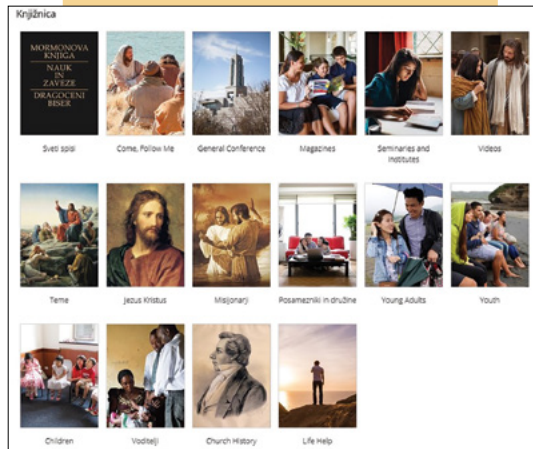
Rosana Majc

Za nekoga, ki mu sodobna tehnologija ni bila ravno položena v zibelko, je uporaba mobilnega telefona in aplikacij lahko precejšen izziv. Ne spomnim se, kdaj sem dobila svoj prvi mobilni telefon, zagotovo pa veliko kasneje, kot je v navadi danes.

Pametni telefon je krivec za uporabo številnih aplikacij. Z večino teh, ki jih uporabljam, so me seznanili moji otroci. Sin mi je nedavno pokazal nadvse priročno aplikacijo, ki mu omogoča daljinsko upravljanje regulatorja plinske peči, kar pomeni, da pozimi z družino kljub daljši odsotnosti in prekinitvi ogrevanja lahko pride v toplo hišo. Naši dedki in babice bi o čem takem lahko samo sanjali. Všeč mi je tudi aplikacija, ki jo občasno uporabljam, ko po radiu zaslišim čudovito melodijo, da izvem njenega izvajalca. Meni najljubša pa je **Evangeljska knjižnica**, uradna aplikacija Cerkev Jezusa Kristusa svetih z poslednjih dni, zaradi katere je evangeljsko preučevanje oziroma poučevanje veliko lažje. Le-ta vam je na voljo na spletni strani www.lds.org/scriptures?lang=slv ali kot samostojna aplikacija za vse mobilne naprave. Lahko si jo prenesete preko strani www.lds.org/pages/mobileapps/gospellibrary.

Sveti spisi – Največja pridobitev so sveti spisi, ki smo jih v elektronski obliki dobili v prvi polovici decembra 2018. Na voljo imamo trojno izdajo svetih spisov, ki vključuje

- Mormonovo knjigo,
- Nauk in zaveze,
- Dragoceni biser
- ter nadvse koristne dodatke, namenjene osebnemu, družinskemu ali skupinskemu preučevanju.

Evangeljska knjižnica na spletu

Med temi dodatki najdemo naslednje knjige:

- Vodič po svetih spisih,
- Kronologija,
- Skladnost evangelijev,
- Prevod Josepha Smitha
- ter več zemljevidov in fotografij svetopisemskih krajev in cerkvene zgodovine. Sveti spisi so temeljni viri preučevanja.

Sveti spisi nas učijo in bogatijo z nasveti, kot je tale:

»In ker vsi nimajo vere, marljivo iščite in drug drugega učite besede modrosti; da, besede modrosti iščite v najboljših knjigah, iščite znanje, in

sicer s preučevanjem in tudi z vero.» (NaZ 109:7)

Come, Follow Me – S prvim januarjem 2019 smo pričeli s krajšim prilagojenim urnikom nedeljskih sestankov in novim načinom preučevanja, ki se ob ob cerkveni podpori izvaja doma. V ta namen je Cerkev pripravila vrsto priročnikov, ki so trenutno na voljo v angleščini, a že naslednje leto bomo enega od priročnikov iz tega sklopa prebirali v svojem maternem jeziku.

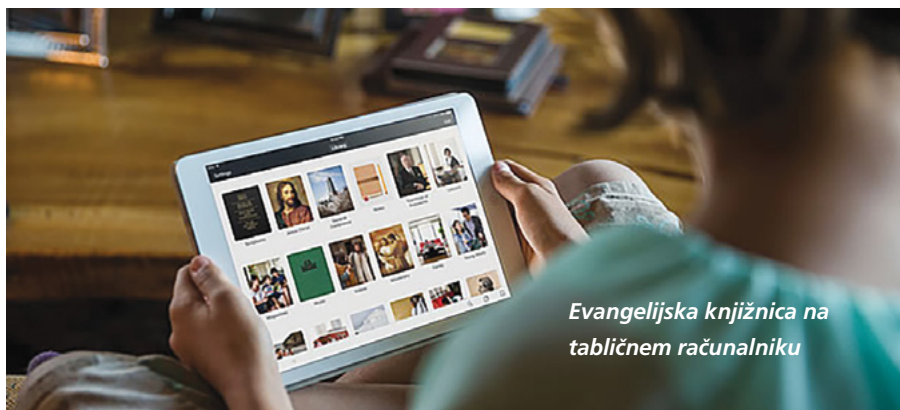
Generalna konferenca – Tukaj lahko najdemo pretekle generalne konference in jih podrobneje preučujemo. Imeti besede prerokov v slovenščini vedno pri sebi je res poseben blagoslov.

Revije – Prva izdaja Liahone v slovenščini sega v leto 2001. Od tedaj jo vsako leto prejmemo enkrat aprila. Letošnja je že osemnajsta po vrsti. Tukaj lahko preberate pretekle izdaje te revije ter izdana mesečna sporočila Prvega predsedstva.

Seminar in inštitut – Gradivo, namenjeno vsem mladim, ki sodelujejo v programu seminarja in inštituta.

Video – Na razpolago je film Obnova. Film govori o Josephu Smithu, ki je kot fant iskal resnico. Film je sinhroniziran v slovenščino.

Jezus Kristus – Najpomembnejši del nedeljskega čaščenja je zakrament, ki ga vzamemo v spomin na Odrešenikovo odkupno daritev. Vsakokrat tudi obljubimo, da se ga bomo vselej

Evangeljska knjižnica na tabličnem računalniku

spominjali. Morda bi nam pomagalo, da bi se zakramentni molitvi naučili na pamet in ju v mislih ponavljali med samo zakramentno uredbo. Tu boste poleg zakramentnih molitev našli tudi pretekle božične programe Prvega predsedstva.

Misijonarji – Kako smo lahko boljši misijonarji in katero gradivo naj uporabljamo.

Posamezniki in družine – Del knjižnice, namenjen posameznikom in družinam. Med drugim boste tukaj našli dokument »Družina: Razglas svetu«.

Mladi odrasli – Novost, ki jo je Cerkev uvedla za mlade, je tako imenovani Tednik za mlade odrasle.

Mladina – Gradivo za mlade od dvanajstega do osemnajstega leta starosti.

Otroci – Kotiček za otroke, kamor lahko brez slabe vesti pokukamo tudi odrasli.

Voditelji – Tu se nahajajo pisma Prvega predsedstva o različnih aktualnih zadevah.

Cerkvena zgodovina Toplo priporočam, da si preberete knjigo Sveti, 1. knjiga, ki jo boste našli tu. Naj vas k branju spodbudim z naslednjim odlomkom:

Nekega dne je šel Joseph v mesto po opravkih. Starša sta pričakovala, da bo do večerje nazaj, a ker ga ni bilo, sta se vznemirila. Čakala sta ga ure in nista mogla zaspiti. Končno je Joseph odprl vrata in se izčrpan vrgel na stol.

»Zakaj si tako pozen?« ga je vprašal oče.

»Doživel sem najostrejšo grajanje v vsem svojem življenju,« je rekel Joseph.

»Kdo te je pograbil?« je vprašal oče.

»Bil je Gospodov angel,« je Joseph odgovoril. »Rekel je, da sem malomaren.« Dan njegovega naslednjega srečanja z Moronijem se je bližal. »Resno se moram lotiti dela,« je rekel. »Moram začeti delati to, kar mi je zapovedal Gospod.«

Life Help (Pomoč v življenjski stiski) – Knjižica Načela in nauki nudi kratko pojasnilo, kako pomagati tistim, ki tako ali drugače občutijo posledice samomora.

Prednost Evangelijske knjižnice vidim v njeni mobilnosti. Kamor koli grem, so sveti spisi in ostalo razpoložljivo gradivo z mano. Ko zvečer berem

GLASOVI SVETIH

Slediti preroku

Christina Maria Fidler

V Nauku in zavezah lahko preberemo, o tem, kako naj se člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni odzovemo na besede preroka: »Zatorej, misleč Cerkev, prisluhni vsem njegovim besedam in zapovedim, ki ti jih bo dal, kakor jih bo prejel, hodeč v svetosti pred menoj; kajti prejela boš njegovo besedo, kakor če bi jo iz mojih lastnih ust, v vsej potrpežljivosti in veri.« (NaZ 21:4, 5)

Na generalni konferenci oktobra 2018 je imel predsednik Nelson na generalnem zasedanju ženski čudovit govor. Za govor je izbral zelo ustrezen naslov »Sodelovanje sester pri zbiranju Izraela«. Osredotočil se je na to, kako pomemben vpliv imamo ženske v družini, Cerkvi in okolici. Sestram Cerkve je dal štiri izzive z obljubljenimi blagoslovi:

Sodelujte v desetdnevem postu od družabnih medijev in drugih medijev, ki vam v um vnašajo negativne in nečiste misli.

Do konca leta preberite Mormono vo knjigo in ob branju označite vsak odlomek, ki govori ali se nanaša na Odrašenika.

Zadajte si cilj, da boste redno obiskovali tempelj. Tistim, ki ne

svete spise, mi ni treba v rokah držati težke knjige. Omogoča mi različne nastavitve, kot sta velikost pisave in barva ozadja, hitro iskanje, vzporedno branje drugih verzov, označevanje delov besedila, ustvarjanje beležk in dodajanje povezav ter veliko več.

»O bodite modri; kaj več še lahko rečem?« ■

živite blizu templja, predlagam, da se v duhu molitve učite o templjih v svetih spisih in besedah živih prerokov. Prizadevajte si, da bi o templjih več *vedele*, jih boljše *razumele* in bolj *občutile*, kot kdaj prej.

Zavzeto sodelujete v Društvu za pomoč, proučujete vodilo o namenu Društva za pomoč in izjavo Društva za pomoč.

Res sem uživala v teh izzivih, vseh mi je bilo, da sem lahko videla svoj napredek in jih premagala. Že naslednji dan sem začela z desetdnevnim postom. Ugotovila sem, koliko časa in energije zapravim na Facebooku. Priznam, da sem ga pogrešala, kar mi je pokazalo, kako te lahko zasvoji. Čas je najdragocenejši dar, kar jih imamo. Odgovorni smo, da ga modro izkoristimo.

Najbližji tempelj je sicer 800 kilometrov proč, a sem hvaležna, da sva si z možem zadala cilj, da ga enkrat ali dvakrat na leto obiščeva za en teden. Torej sem se usedla in načrtovala našo naslednjo pot v tempelj. Nisem hotela čakati na naslednjo pot skupaj z misijonom, torej sem poklicala tempelj in uredila vse potrebno. Rada imam tempelj in še vedno delam na izzivu, da bi o njem izvedela več, kot sem vedela kdaj prej. Že misel, da bom kmalu spet v templju, me navdaja z radostjo.

Rada sodelujem v Društvu za pomoč. Ob dveh majhnih otrocih mi

nedelje včasih predstavljajo izziv, a ko se usedem v Društvu za pomoč, se sprostim in uživam v Božji besedi. V zadnjih tednih sem spoznala, da ni dovolj, da smo na uri Društva za pomoč le prisotne. Gre za medsebojno povezovanje, prijateljstvo in da smo druga drugi na voljo. Moč mi vliva tudi pogovor s sestrami, ki niso iz moje veje. Preko Društva za pomoč se počutimo povezane in druga drugi služimoj.

Med vsemi izzivi mi je bilo najbolj pri srcu branje Mormonove knjige. Od nekdanj imam rada Mormonovo knjigo, a da sem jo prebrala v tako

kratkem času, je bila zame posebna izkušnja. Vsak dan je bila med branjem prvega poglavja moja motivacija šibka, a ko sem nadaljevala z branjem drugega poglavja in še naslednjega, sem občutila močno željo, da berem še naprej in odkrijem še več. Še nikoli je nisem tako doživela, bilo je neverjetno! Mormonovo knjigo sem s seboj vzela na zdravniške preglede, v službo, kjer sem jo brala med odmorom, brala sem jo medtem, ko sta se otroka igrala, in tako naprej. Tako se mi je ponudila priložnost, da sem se s sodelavko pogovarjala o evangeliju in

pojasnila otrokoma, da moramo delati, kar nas prosi prerok. Nikdar prej se nisem zavedala, kolikokrat omenja Jezusa Kristusa in koliko imen ima Jezus. Mormonova knjiga je res še ena zaveza Jezusa Kristusa. Če jo beremo, se nič več ne sprašujemo, ali smo kristjani. Ob branju sem se toliko naučila o Odrešeniku in njegovi ljubezni do mene. To me je navdalo s Svetim Duhom. Tako hvaležna sem, da nas Bog blagoslovlja s prerokom, ki ve, kaj potrebujemo. Ko bomo naredili, kar nas prosi, bo to blagoslovilo naše življenje in ljudi okrog nas. ■

Lepote evangelija

Ninoslava Izmajlov

Med zemeljskim življenjem si postavljamo veliko ciljev in sprejemamo odločitve, ki so s tem povezane. Tudi člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni pri tem nismo izjeme. Pred vsemi, ne glede na starost, je veliko preizkušenj in življenjskih dogodkov, ki zahtevajo preudarno ravnanje. Delujemo lahko zelo različno. Večinoma rešujemo težave in si zastavljamo cilje na razumski ravni in se imamo za dovolj pametne in sposobne, da sami presojava in rešujemo težave. Sama sem dolga leta delovala tako.

Moje življenje se je spremenilo, ko sem bila stara približno 50 let. To obdobje je zaznamovala težka in dolgotrajna bolezen 30-letnega sina in konec njegovega zemeljskega življenja. To je bila za družino težka travma in velika preizkušnja. Vse skupaj je prineslo še vrsto drugih življenjskih težav. Med zemeljskim življenjem se številnim dogodi kaj podobnega. Vprašanje je, kako se s takšnim dogodkom spoprijeti in kako nadaljevati življenje.

Zahvaljujoč babici sem že zelo zgodaj spoznala evangelij in čutila njeno veliko ljubezen do Jezusa in njegovih besed. Z njimi me je učila življenjska načela in molitev. To je bilo v socializmu in vera je bila prepovedana. Šele ko sem bila stara trinajst let, sem si upala hoditi v cerkev. Mislila sem, da sem tam bližje Bogu; dejansko sem iskala Božjo prisotnost in stik z njim, čeprav se tega nisem niti zavedala. Življenjski dogodki so me kasneje precej oddaljili od Boga. Nisem izgubila vere, nekako sem jo le varno »shranila« za starejša leta.

Do spremembe je prišlo z izgubo ljubljene osebe. Takrat sem se tudi zavedla, da sem izgubila že veliko oseb, ki sem jih imela rada (staro mamo, mamo, ljubljene tete ...), in naenkrat je življenje postalo težko. Kot številni sem tavela od dogodka do dogodka in iskala smisel v vsem, kar me je obdajalo. Zakaj je Bog ustvaril tako lep svet in toliko zemeljskih radosti, pa vendar dovoli, da trpimo? Najhujši od vsega je bil dvom in pomanjkanje spoznanja resnice.

Še danes mi veliko pomeni verz iz Mormonove knjige v Prvi Nefijevi knjigi 1:20: »Toda glejte, jaz, Nefi, vam bom pokazal, da so Gospodove blage

milosti nad vsemi tistimi, ki jih je izvolil, zaradi njihove vere, da jih bo napravil mogočne prav do moči za rešitev.« Z mojem sva bila deležna Gospodovih blagih milosti. Prišli so misijonarji Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Bil je lep, sončen spomladanski dan in v Ljubljani na Prešernovem trgu naju je mlad misijonar ogovoril z besedami: »Za vas imam veselo novico.« Ljubezen in vztrajnost misijonarjev je v najin dom vnesla Svetega Duha, ki nama je šepetaje zbujal speča spoznanja o tem, da sva Božja otroka.

Nina pred templjem v Švici

Pripravljena sva bila sprejeti ljubezen in se odpreti Jezusu. Neomajna vera teh mladih fantov in deklet je v meni spodbudila željo, da si pridobim to oporo in še bolj spoznam Jezusa. Tako sem začela razumevati odkupno daritev.

Najin cilj je postal hoditi po Jezusovi poti in mu postati podobna. Zdaj imam že skoraj sedemdeset let in že dvajset let hodim po tej poti. Lepo je, a včasih ni lahko. Po krstu sem v novo življenje s sabo prinesla navade in napačne prioritete in velikokrat sem se morala ustaviti, se pokesati, zjokati in začeti na novo. V življenje sem spet vpeljala evangelijska načela in tudi plačala desetino. V letu 2018 sva bila z možem blagoslovljena s skupnim odhodom v tempelj in s posebnim dogodkom, krstom meni zelo ljube sorodnice, moževe sestre, ki je pri svojih 80-ih letih našla smisel duhovnega življenja. Četudi ne živiva v istem kraju, si dopisujeva in pripovedujeva izkušnje ob branju svetih spisov.

Kako prijetno razburjena sem bila, ko je moja ljuba svakinja pridobivala pričevanje. Naše molitve so usmerjene v to, da bomo letos skupaj odšli v tempelj in da se bo pečatila s svojim ljubim možem, s katerim je preživela šestdeset letnih let.

Poseben Božji blagoslov je pričevanje. Teh dvajset let sem ga pridobivala z vsakim lepim duhovnim dogodkom v Cerkv, z izrečenimi duhovniškimi blagoslovi v težavah, s poklici, ki sem jih opravljala. Pričevanje je duhovna resnica, naš največji cilj in potreba. Zbliža nas z Jezusom in poskrbi, da nas v življenju spremlja Sveti Duh. Pričevanje o živem Jezusu in večnem življenju z družino mi je prineslo radost in mir. Vsi moji najljubši me čakajo. Srečna sem.

Naš prvi prerok obnovljene Cerkve je velikokrat poudaril, da brez žrtvovanja ni spoznanja skrivnosti in globin prave vere. Tega se moramo zavedati in naš cilj je, da se potrudimo in služimo bližnjim, kot je služil Jezus.

Blagoslovljena sem s čudovitim poklicem v Osnovni, kjer skupaj z otroki ponovno doživljam evangelijske lepote. Vnukinjama govorim o ljubeznin do Jezusa in čutim Božjo pomoč pri rodoslovju. Zdaj, ko sem

upokojena, je moja prioriteta tempeljsko delo za moje sorodnike, ki v tem življenju niso prejeli tempeljskih uredb. Po tihem si tudi želim, da bi bila z možem zdrava in bi odšla na misijon ali opravljala misijonarsko delo. ■

Radi gremo v cerkev

Maja Damian Torres

Prisotnost na nedeljskih sestankih mi veliko pomeni. Tudi svojima otrokoma želim vsak teden omogočiti, da gremo v Cerkev. V Nauku in zavezah 68 lahko preberem, da naj starši svoje otroke učimo evangelijske in naj spoštujemo sobotni dan. Z zakramentom tedensko obnovim svoje krstne zaveze in se očistim napak, otrokoma pa omogočim, da se od majhnega učita o Jezusu in vzljubita življenje po evangelijski, ko sta med isto mislečimi vrstniki. Enkrat na mesec se zgodi, da mora mož v nedeljo delati in smo brez prevoza. Ker popravljajo železniško progo, ni več mogoče, da bi šli v Celje, zato smo se nedavno odločili, da bomo šli tokrat v cerkev v Ljubljano. Ker ni bilo na voljo nobenega prevoznega sredstva, smo šli do železniške postaje kar peš.

Ker nisem vedela, kako dolgo bomo hodili, smo šli od doma uro in pol prej. Dejansko smo potrebovali 45 minut in pri hoji še celo zelo uživali. Ponosna sem bila na mlajšega sina, ki je ves čas hodil, čeprav sem pričakovala, da ga bo treba nositi. Nato smo se z vlakom eno uro vozili do Ljubljane. Vesela sem bila, da nam je uspelo. Nedeljski sestanki mi prinesejo veliko novega znanja. Čeprav velikokrat govorimo o istih temah, se bo vedno našel kdo, ki ti bo povedal nekaj, česar še sploh nisi slišal oziroma vedel. Tudi otroka se učita. Čutim dolžnost, da ju pripravim. Rada bi, da vesta, kako pomembna je potrpežljivost v veri. Želim, da razumeta, da Bog sliši naše molitve in kako pomembno je, da potrpežljivo čakamo na odgovore. Nanju bi rada prenesla svoje spoznanje, da ne smemo nikoli obupati, tako kot te nedelje nismo obupali nad dolgo potjo do cerkve. ■

Družinski cilj

Harold Alexander Marina Achuy

Združino smo si zadali cilj, da bomo skupaj prebrali celo Mormonovo knjigo, oziroma da bomo vsak dan brali svete spise kot družina in tako sledili nasvetu prerokov in apostolov. Kot starša sva tudi vedela, da je to dobra priložnost, da svoje otroke učiva o Jezusu in o veri.

Cilj ni bil lahek, posebej ker so bili kakor v vsaki družini z majhnimi otroki vedno izzivi, a Jaka in Julia sta lepo sodelovala. Linda in Lucia sta bili premajhni, da bi brali, tako sta sodelovali z risanjem, barvanjem in ustvarjanjem. Zame kot očeta je bila to dobra priložnost, da učim svojo družino o Mormonovi knjigi. Skupaj smo spoznali Nefija, Lehija, Lamana, Abinadija, Amona in Mozijeve sinove, Helamana, Samuela, Mormona, Moronija in posebej Jezusa

v Ameriki. Vem, da je nemogoče, da bi si otroci vse to zapomnili, ker so še mladi, in bomo skupaj in vsak posebej še velikokrat brali Mormonovo knjigo, sem pa prepričan, da ne bodo nikdar pozabili, kaj smo med branjem čutili v srcu, saj nismo samo brali, ampak smo analizirali in premišljevali o tem, kar smo prebrali. Včasih smo prebrali zelo malo in smo se o tem zelo veliko pogovarjali, tako da nam je branje šlo počasi, včasih zelo počasi.

Cele knjige nam ni uspelo prebrati v enem letu, a nikoli nismo obupali. Rekli smo si: Če nam ni uspelo prebrati cele knjige v enem letu, zakaj je ne bi dokončali v naslednjem letu? Tako da smo nadaljevali z našim ciljem.

Lepo je bilo opazovati, kako dobro nam je šlo in kako smo napredovali z branjem, vendar nam je božiča manjkala še zadnja knjiga – Moronijeva knjiga. Odločili smo se, da jo bomo z bralnim maratonom prebrali pred novim letom. Uspelo nam je in veseli smo dokončali celo knjigo. A ne samo to. Ne bi bilo pravega zaključka, če ne bi močno premišljevali o tem, kar nas je Moroni opomnil, naj storimo (Moroni 10:3–5), tako da je bil pravi trenutek, da sem svoji družini osebno pričeval o Mormonovi knjigi in jim povedal, da vsak od nas lahko pridobi pričevanje o resnici Mormonove knjige, če si le želi. Potem smo končali z vabilom, naj vsak od nas v molitvi vpraša Boga, ali so te reči mar resnica.

Rečem lahko, da je bilo družinsko branje cele Mormonove knjige najbolj pomembna stvar, ki smo jo kot družina naredili skupaj, razen izvajanja evangeljskih uredb v cerkvi ali v templju.

Nazadnje lahko tudi povem, da je zelo pomembno vztrajati in ne obupati, da je zelo pomembno, da gremo kot družina skupaj naprej ter da evangelij Jezusa Kristusa resnično pomaga družinam, da znamo po padcu vstati in skupaj hoditi naprej. ■

Mormonova knjiga – dragocena vstopnica

Rosana Majc

Pred kratim sem imela zanimive sanje. Sanjala sem, da se s prijateljico odpravljam v tujino. Na letališče sem prispela dovolj zgodaj, da sem se na prijavnem okencu prijavila za let in oddala prtljago. Potovalne dokumente sem skupaj z osebnim dokumentom potisnila v torbico. Po varnostnem pregledu v za to namenjenem območju sem pohitela do terminala in se pridružila prijateljici. Čakanje sva izkoristili za brezskrben klepet. Tik pred vkrcavanjem sem ugotovila, da ne najdem dokumentov. Preiskala sem vse, kar sem lahko, vendar nisem našla ne potnega lista in ne vstopnega kupona. Zajela me je panika. Nenadoma me je prešinilo, da sem ju morda pustila na pultu, kjer sem po varnostnem pregledu pospravljala svoje osebne predmete.

Uslužbenka me je spodbudno priganjala, naj pohitim, rekoč, da imam deset minut časa. Hitro, kot sem lahko, sem tekla proti tisti točki in upala, da mi bo uspelo. Ko sem se približala varnostnemu območju, sem od daleč zagledala svoj čudoviti izvod Mormonove knjige.

Srce mi je močno bilo, v upanju, da so dokumenti tam. In res so bili.

Ne spomnim, kaj se je zgodilo potem, vendar to ni pomembno.

Znova sem spoznala, da je Mormonova knjiga moja vstopnica v nebeško kraljestvo in da jo moram, če želim priti na cilj, redno brati. Vendar ne zgolj brati, temveč preučevati.

Naš ljubi prerok, predsednik Nelson, je na oktobrski konferenci sestre pozval, naj do konca leta preberemo Mormonovo knjigo. Rekel je: »Predlagam vam, da od zdaj do konca leta preberete Mormonovo knjigo. Če boste ta predlog sprejele s trdnim namenom v srcu, ob vsem kar poskušate opraviti v življenju, vam bo Gospod pomagal najti način, da boste uspele, čeprav se to morda zdi nemogoče. Če jo boste v duhu molitve preučevale, vam obljubljam, da se vam bodo odprla nebesa. Gospod vas bo blagoslovil z vse večjim navdihom in razodetjem.«

S trdnim namenom sem se lotila dane naloge. Sprva je šlo po zastavljenem načrtu, potem pa so se

Znova sem spoznala, da je Mormonova knjiga moja vstopnica v nebeško kraljestvo in da jo moram, če želim priti na cilj, redno brati.

obveznosti kar kopicile, da mi včasih ni uspelo prebrati niti enega verza. A da knjige ne bi prebrala do konca leta, ni prišlo v poštev. Želela sem si dokazati, da sem poslušna in ponižna, ko me prerok prosi nekaj tako preprostega, kot je branje Mormonove knjige. Vztrajnost je ključna. Verz iz Mormonove knjige pravi: »Zatorej si morate še naprej prizadevati s stanovitnostjo v Kristusu, s popolnoma svetlim

upanjem in z ljubeznijo do Boga in do vseh ljudi. Če si boste zatorej še naprej prizadevali, ko se boste gostili s Kristusovo besedo, in vztrajali do konca, glejte, tako govori Oče: Imeli boste večno življenje.« (2 Ne 31:20)

Verjamem v obljube predsednika Nelsona, da se nam bodo, če svetih spisov ne bomo le brali, temveč jih preučevali, odprla nebesa. V imenu Jezusa Kristusa, amen. ■

21-dnevni izziv branja Mormonove knjige

Anka Nabernik

Želim pričevati o 21-dnevni branji Mormonove knjige, ki jo je bralo tudi veliko članov Cerkve po Evropi. Hvaležna sem za ta izziv, ker sem se lahko osredotočila na vprašanja o Jezusu Kristusu.

Priznam, da pred tem nisem redno brala Mormonove knjige, zato je tudi razumela nisem dobro. O prebranem nisem dosti razmišljala. Sedaj je bilo drugače. Že prvi dan sem imela željo, da berem naprej še odlomke za naslednje dni. Brala sem ob večerih, ko sem imela čas in me ni nič motilo.

Vse je potekalo lahkotno. Vedno bolj sem razumela, kar sem brala. Čutila sem Svetega Duha in radost in komaj sem čakala večer, da preberem novo poglavje v Mormonovi knjigi.

Občutila sem povezanost z Bogom in Božjo ljubezen, ki me je navdajala. Čutila sem se vredno in bližje nebeskemu Očetu.

Dva verza sta se me še posebej dotaknila. Prvega najdemo v Almi 37:37: »Posvetuj se z Gospodom v vseh svojih dejanjih in vodil te bo v dobro; da, ko boš ponoči legel, se ulezi v Gospodu, da bo bdel nad teboj, ko boš spal; in ko boš jutraj vstal, naj ti srce navdaja zahvala Bogu; in če boš to delal, boš poslednji dan povzdignjen.« Drugi pa je v Moroniju 7:19: »Zatorej vas rotim, bratje, da marljivo iščite v Kristusovi luči, da boste lahko prepoznavali dobro od hudega; in če se boste oprijeli vsega dobrega in tega ne obsojali, boste zagotovo Kristusov otrok.«

Vem, da nisem popolna, da nimam popolnih misli. Med branjem pa sem začutila, da želim postati boljši človek.

Kako izkoristimo svoje darove?

Bojana Iskra

Zaradi službenih in osebnih obveznosti preživim veliko časa na poti, zato sem se že pred leti odločila, da bom ta čas izkoristila za poslušanje svetih spisov in navdihujočih govorov ter za razmišljanje. Dejansko je to čas, ko si napolnim duhovne baterije, čas samo zame. Velikokrat ob tem začutim globok mir in radost. Zdaj že malo bolje razumem Nefija, ki je zapisal: »Glejte, duša se mi radosti v Gospodovih stvarih; in moje srce nenehno preiščuje o tem, kar sem videl in slišal.« (2 Ne 4:16)

Iz srca sem hvaležna za svete spise. Vsakokrat, ko jih berem, me naučijo nekaj novega. Saj ne, da bi se spreminjali sveti spisi, spreminjam se jaz, vsakič jih berem in proučujem z drugačnimi očmi.

Predsednik Nelson je na oktobrski konferenci vse sestre prosil, naj do konca leta preberemo Mormonovo knjigo od začetka do konca. To leto sem pred oktobrom celo knjigo prebrala že dvakrat, tako da sem imela dve dobri izkušnji, dva dobra razloga, da začnem znova, zdaj pa sem dobila še tretjega, najboljšega – da sledim preroku.

Večinoma sem jo brala, včasih pa sem jo poslušala na poti. Proti koncu decembra me je ob poslušanju osmega Etrovega poglavja kot že velikokrat prej presunil opis Omerjeve družinske tragedije. Jaredova hči je svojo lepoto in izkušnje izkoristila za to, da je očetu, ki je hlepel po oblasti in bogastvu, pomagala umoriti svojega deda Omerja. Svoje darove je izkoristila v slabe namene. Takrat mi je na misel prišla druga lepota iz svetih spisov, Judinja Estera iz Stare zaveze. Estera je svojo lepoto uporabila v dobro drugih, saj je svoje ljudstvo obvarovala pred uničenjem. Svojo lepoto je okronala z modrostjo, dobrosrčnostjo in vero in tako blagoslovila življenja številnih ljudi.

Obe dekleti je nebeški Oče blagoslovil z veliko darovi, a njune odločitve so vsako peljale v drugo smer in močno vplivale na druge. Morda se niti ne zavedamo, a naše odločitve in dejanja lahko pozitivno ali negativno vplivajo na številne ljudi okrog nas, tako družinske člane, prijatelje in sodelavce kakor tudi na ljudi, ki jih morda niti ne poznamo – in na naše potomce. Naši darovi in talenti so Božji darovi, in kar naredimo z njimi, je res naš dar Bogu. ■

Prišla so spoznanja. Vera v Jezusa Kristusa mi daje možnost kesanja, poslušnosti in marljivosti. Pomembno je proučevati Mormonovo knjigo in druge svete spise, da bom vedno imela dovolj Božje moči, predvsem v preizkušnjah. Želim hoditi po tej Božji poti, ker vem, da bomo jaz in moja družina blagoslovljeni. Želim si, da bi smela ostati na tesni in ozki poti z Bogom in vztrajati do konca. ■

KAKO VEM

Moja spreobrnitev

Darinka Lakner Bevc

Pri nas doma se je zvrstilo veliko misijonarjev, saj sta sinova že nekaj let člana Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Več let sem obiskovala cerkev in prisostvovala zakramentnim sestankom. Imela sem tehten razlog, saj je tudi sin služil kot misijonar. Svoje poslanstvo je opravljal v ZDA. Misijonarje sem vabila na kosila in spletale so se prijateljske vezi. Ko je beseda nanesla na evangelij, sem jih ves čas zavračala. Misijonarji so bili z menoj potrpežljivi in sčasoma sem privolila v učenje. Pri zadnjih dveh učiteljih sem večkrat občutila vpliv Svetega Duha, vendar se še nisem hotela krstiti.

Ko je stopil v vode krsta moj starejši sin, je bil vpliv Duha resnično močan. Pomislila sem, da me Jezus ponovno vabi, naj se pridružim Cerkvi. Spoznala sem, da Bog živi! A še vedno sem bila trmasta. Šele po hudi preizkušnji z zdravjem je padla odločitev. Zaradi svoje trdosrčnosti sem dobila lekcijo od Boga.

Zdaj vem, da ima Gospod za vsakega od nas načrt in ga pokliče ob svojem času, torej se mu ni modro upirati.

Ko odlašamo s krstom, izgublamo blagoslove, ki bi jih bili sicer deležni.

Največ mi je pomenilo, da sem se lahko iskreno pokesala grehov in da so mi bili po krstu s potopitvijo odpuščeni. Zdaj občutim mir in se radostim, ker vem, da nas je evangelij kot družino povezal za vso večnost.

Če bomo zvesto sledili Gospodovim zapovedim, nam je obljubljeno, da bomo po končanem zemeljskem potovanju živeli skupaj z nebeškim Očetom in našim Odrešenikom. Amen.

»To je pot; in ni druge poti, niti ni pod nebom drugega imena, po katerem je človek lahko odrešen v Božje kraljestvo.« 2 Nefi 31:21 ■

Poskušam biti kot Jezus

Carlos, 5 let

Rad hodim v cerkev, še posebej v Osnovno, ker pojemo pesmice. To lahko potrdi tudi moja mami, ker doma vedno prepevam pesmice, ki sem se jih naučil. Rad imam hvalnico Božji sem otrok, ker smo vsi Božji otroci. Moja najljubša hvalnica pa je Nefijev pogum. Uči nas, naj vztrajamo.

Matej, 5 let

Nekega dne sem videl, da po ulici prihaja smetarski tovornjak. Dobil sem dobro zamisel in stekel v shrambo. Vzel sem napolitanke in šel ven počakat smetarje, da so prišli do nas. Dal sem jim napolitanke. Vedno so prijazni do nas. Poberejo naše smeti in kadar jim pomaham, mi vedno pomahajo nazaj. Tudi jaz bom prijazen do njih. O tem govori tudi hvalnica z naslovom *Prijaznost z menoj naj se začne*. ■

Darinka v centru za obiskovalce v Salt Lake Cityju v Utahu

Najljubši odlomek iz svetih spisov

Aaliyah, 14 let

Moj najljubši verz je Moroni 10:5. »In z močjo Svetega Duha lahko poznate resnico o vsem.« Če smo v precepu in ne vemo, kaj je prav, lahko prosimo Svetega Duha, naj nam pomaga. Sveti Duh je vedno z nami, še posebej, ko ga najbolj potrebujemo. Ne smemo ga zavrniti.

Zala, 12 let

»In zgodilo se je, da sem jaz, Nefi, ki sem bil silno mlad, vendar sem bile velike postave in sem prav tako imel veliko željo, da bi vedel za Božje skrivnosti, zato je klical h Gospodu, in glejte, obiskal me je in mi omeščal srce, da sem verjel vsem besedam, ki jih je oče govoril.« (1 Ne 2:16)

To je moj najljubši verz. Res ni važno, koliko si star, važno je, da imaš vero in želiš izvedeti Božje skrivnosti in spoznati Gospoda, tako da se z njim vsak dan posvetuješ in se učiš o njem doma in v cerkvi. ■